

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul en litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Comentariu unguresc la proiectul — acum lege — pentru scoalele medii.

Cetitorii nostri cunosc legea pentru scoalele medii în toate amănuntele ei. Fiind că legea e lege, care trebuie respectată, după cum este ea, căci e sancționată deja de Maiestatea Sa, noi încă o luăm ca fapt împlinit. Vedită este tendența ei, vedit scopul ei, și știut este chipul și modul cum s'a adus ea. Resultatele ei încă nu se pot constata, căci abia cu începutul anului școlastic următoriu se va pune în lucrare. Cu toate acestea diaristica ungu-rească s'a și pus pe lucru și în modul tendențios — propriu oamenilor fără conștiință — mod propriu lor, se comentează această lege. Începutul l'a făcut guvernamentalul „Nemzet” prin o lungă serie de denunțări.

Noi am știut din capul locului, că începutul trebuie să se facă cu denunțări. Un proiect de lege, croit cu scop vedit — maghiarizare — un proiect de lege școlară contra tuturor principiilor pedagogice, îndreptat spre a nimici marea majoritate de cetățeni ai statului, așa numit constituțional, devenind lege cu aceleași scaderi, nici că se putea inaugura altfel.

Denunțarea s'a început mai întâiu cu românii. Și aceasta încă e foarte natural. Un popor mai blând, mai supus stăpânirii, mai al lui Dumnezeu nu este sub soare. Cu istoria în mână constatăm ținuta noastră corectă chiar și între cele mai critice împrejurări.

Excepționala lege adusă contra noastră numai prin denunțări se poate justifica, numai prin denunțări se poate pune în lucrare în toate consecințele ei.

Un patriot modern, Teglás cu numele, care pe românesc se tâlcuiește Cio...iu, a scris în diarul guvernamental „Nemzet” un ciclu de articoli asupra scoalelor medii nemaghiare din patrie. Începutul l'a făcut cu românii. A scris multe verzi și uscate despre gimnaziul din Blaj, despre cel din Năsăud, despre cel din Brașov și Brad. Beiușul l'a lăsat la o parte. A mai vorbit apoi despre creșterea junimei noastre în streinătate și apoi a trecut la sași.

Am cetit cu multă paciență aberațiunile domnului corespondent. Și mai ales le-am cetit și res-cetit din motivul, că redacția a atras asupra lor atențiunea deosebită a cetitorilor, ca asupra unui lucru de mare importanță. Am cetit și pe șire și printre șire, și am dat tot numai de denunțări preste denunțări.

La adresa celor scrise asupra gimnaziului din Blaj și Năsăud nu vom dice nimica.

Frații gr. cat., firesce nu toți, și în cele naționale și în cele bisericesti și și în cele școlare merg mână în mână cu catolicii. Și, după-cum ne-a spus diarul oficios și oficial al Blajului, ei în toate lucră după instrucțiunile ce le vin din Roma-Strigoniu. Înteresese lor sînt identice cu ale romano-catolicilor. Cu durere trebuie să abstragem dela ei în cestiunile naționale, căci nouă nu ne sînt cunoscute instrucțiunile lor primite dela primatele Ungariei.

Vom rămânea deci la ale noastre. Prima imputare ce se face gimnaziului nostru din Brașov este că el romanizează. S'ar părè multora paradocsă afirmarea diarului guvernamental. În Brașov la gimnaziul nostru de acolo, cu excepțiune a trei sau patru israeliți din România, toți studenții sînt români. Cum e posibilă așadară romanizarea cu forța aici? Enigma ni-o desleagă corespondențele însuși.

Dinsul a descoperit că locuitorii gr. or. din comitatul Treiscaunelor sînt toți secui. Acestia cercetează gimnaziul românesc din Brașov unde se romanizează cu forța.

Eată ce dice el între altele:
„Locuitorii din Treiscaune de religiunea gr. or., cu puțină excepțiune, sînt toți unguri (teljesen magyarajkuak) și nici nu sînt de origine română, ci sînt străini. Problema gimnaziului este: să planteze în ei (în cei cu buze unguresci) ideile romanismului, și el nu-și perde din vedere chemarea. Știu însuși casuri, că secuiul gr. or., înșelat aici cu gîni și colaci, a fugit dela școală; așa de tare s'a scărbit de jertfa romanisării cu forța.”

Între naivitate și prostie nu va fi un mic grad de afinitate. Corespondentul din „Nemzet” le are în mare măsură pe amîndouă. Ne vine în minte vorba ceea: „Di-i mamă gușată, ca să nu-ți dăcă ea.” Dacă vede dinsul că ungurii se sbuciumă până la nebunie numai și numai să ne poată maghiariza, se face naiv, și ne prezentează pre noi în rola lor de apăsători, și pe ei în a noastră de apăsători. Ne mîngăiem însă că nu este aceasta prima prostie a ungușilor, și dacă va vrea Dumnezeu nu va fi nici cea din urmă. Le șcim manevrele, le cunoașcem și armele, și șcim apreții valoarea lor.

Asemenea stăm și cu gimnaziul din Brad. El e cuibul daco-romaniștilor din comitatul Uniadoarei, el e centrul agitatorilor români, de cari domnul Teglás, ca profesor în Deva, nici noaptea nu poate odichni.

Deja la înființarea lui, gimnaziul acesta a fost botezat de dacoromanist, a la Hodoș, Frâncu, Bor-

lea etc. El e cauza că daco-romaniștii mai trăiesc prin acest comitat; prin urmare: Jos cu el!

Răul e mare. Răul trebuie delăturat. Gimnaziile românesce din Brașov și Brad sînt contra ideii de stat unguresc, căci pun pedeci maghiarisării, și încă în mod activ romanisînd cu forța. Numai două căi sînt spre mîntuire: Sau să fie strămutate la alt loc, bună-oară la Dobrișin, sau trebuie sterse de pre fața pămîntului.

Bătucit va fi la cap românul, care nu va cuprinde cu mintea tendența ungușilor. Ei în maghiarizarea scoalelor românesce lucră cu sistem. Au adus legea în parlament. Au intercalat încă dispozițiuni draconice, încât te ia groaza când le cetesci. Au făcut nisce definițiuni vage, încât le poți interpreta cum vrei. Vine acum diarul guvernamental cu denunțări mârșave, și noi șcim ce pot la noi denunțările. Săpienti satis.

Să mergem mai departe. Ca se fie lucrul perfect n'ajunge cu denunțările gimnaziilor, trebuie să fie denunțată și suprema autoritate a acestor două gimnaziile. S'a și întemplat din mila lui Dumnezeu. Și e lucru caracteristic, că invinuirea ridicată asupra gimnaziilor: că ele adevărat romanizează pe unguri, este aruncată în fața consistoriului ortodoc român din Sibiu în ce privește scoalele comunale ale statului.

Risum teneatis! Consistoriul român ortodoc din Sibiu persecută în scoalele comunale limba maghiară! E lucru știut, că în sensul articolului de lege XVIII din 1879 limba maghiară e introdusă în scoalele noastre confesionale. Fie-care copil dela sate trebuie să învețe unguresc. Acum „vine” consistoriul din Sibiu și prin circularie „impedecă” învățarea acesteia sau cu diarul „Nemzet” vorbind: a întreprins resboiul de exterminare contra limbei unguresce (irtó háborut inditott ellene).

Nu va fi doară fără interes a spune, că aceste încă le afirmă un unguș din Deva, tot om de școală, însă nu la scoalele reale.

Înțelegem întreaga manevră, și dechiarăm sîrbătorește, că marea luptă pentru existența națională va afla pe fie care român ortodoc la postul său.

În ce ne privește pre noi românii ortodocși se mai plînge diarul unguresc asupra junimei, care studiază în Viena, Berlin, Brusella, Paris, și nu se perfecțiunează, lipsindu-i sublimitatea științei și a culturii unguresce: *Lucus a non lucendo!*

Da, studiem în streinătate, ca să ne cultivăm. Vrem să fim oameni moderni, europeni, și ne ținem fericiți, că nu sîntem creșuți în exclusivismul introdus aici în Ungaria. Germanii și Francezii lucră

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Di Goefle auți deschidînd ușa, și se prezentă resolut persoanei ce eși. El se găsi în fața unui bărbat, de vre-o trei-deci de ani, cu față frumușică, dară de o paliditate sinistră. Advocatul și necunoscutul își priveau în ochi, trecînd foarte aproape unul de altul pe scara îngustă. Privirea fâșișă, severă și scrutătoare a avocatului se întîlni cu privirea poncișă și fățarnică a necunoscutului, care îl saluta respectuos, și cobori până la ultima treaptă, până ce dl Goefle ajunsese capătul scării; dară ajunși amîndoi acolo, ei se reînturnară spre a se mai privi și avocatul vădu ceva diabolic în fața aceea palidă, luminată de o mică lampă, ce era atârnată înaintea intrării interioare a tindei. Di Goefle intră la Stenson și îl găsi ședînd cu capul în palmi nemișcat ca o statuă. El fu nevoit a-l atinge cu mîna, ca să-l

bage în samă. Bătrînul era așa de adîncit în gîndurile sale, de îl privea cu un aer tîmpit și avu nevoie de vr'o câteva momente până ce l' recunoscu și își reculesc ideile. În sfîrșit părea că-și revine în fire, făcînd o mare încordare a voinței și ridicîndu-se el salută pe dl Goefle cu politeța sa obișnuită, întrebîndu-l de sănătate și oferindu-i propriul său fotel, pe care avocatul însă îl refuză. Stringîndu-i mîna, dl Goefle o găsi puțin caldă și umedă de sudoare sau de lacrimi, și se simți emoționat. El avea multă stimă și afecțiune pentru Sten, și era datat a-i atesta respectul ce-l datorea bătrînelor sale și caracterului său. El bine vedea, că moșneagul suferea de o criză teribilă și că o a suportat cu vrednicie: dară ce secret era acela, ce un necunoscut cu față suspectă și cu limbă cinică părea că-l ține atîrnat ca pe o sabie a lui Damocles asupra capului său?..

Întreaceea Stenson își recăstigase aerul său serios, cam rece și ceremonial. El n'a fost nici-o dată omul vorbeii. Fi va de mîndrie sau de frică, el era tot așa de rezervat cu oamenii cei cunoscute de trei-zeci de ani ca și de aceia, ce-i vedea întăiași-dată, și obiceiul său de a răspunde în monosilabe la întrebările cele mai serioase, ca și la cele mai neînsemnate se făcure dlui Goefle foarte surprîndătoare; pușinele frase mai lungi, ce tocmai le aușise, spunîndu-i le necunoscutului.

— N'am știut, că ai sosit la Waldemora, domnule avocat, dăse el; Dta vii pentru proces?

— Pentru procesul baronului cu vecinul dela Elfdalen, care, pîresce poate cu drept cuvînt; eu am sfîțuit pe baron a nu pleda. Mă înțelegi, domnule Stenson?

— Da, domnule, foarte bine.

De-oare-ce moșneagul din politeță escesivă avea obiceiul a răspunde tot-de-una așa, de a priceput sau nu, dl Goefle, voinde să povestească cu dînsul, să apropiă de urechea sa, și să sili a articula bine fiecare silabă; dară el vădu îndată, că grija aceasta era mai puțin de lipsă de cât în anii premergători. Nu numai că surdimea lui Stenson nu se era înrîutătît ci din contră se părea, că s'a ușurat cu mult. Di Goefle îi făcu în privința aceasta complimentele sale. Stenson făcu din cap și dăse:

— Da, pentru momente; dară este foarte inegal. Astăzi aud toate.

— Așa e după ce ai suferit vre-o emoțiune vie? replică dl Goefle.

Stenson se uită la avocat cu surprîndere, și, după un moment de esitare îi dădu răspunsul următor, care nu era răspuns:

— Eu sînt nervos, foarte nervos!

— Da — îmi voia a te întreba, replică dl Goefle, cine este omul, ce tocmai l'am văduț eșind de-aici?

de mult numai și numai în interesul culturii generale. Și ei au produs oameni epocali.

Cultura maghiară, — dacă o putem numi cultură — este importată dela aceste două popoare, e falsificată și pusă în serviciul maghiarisării, încât e păcat și de numele ei.

Cu denunțaiuni mârșave, terorism draconic și gărgăuni de grandomanie nici când nu se va consolida statul unguresc. Deocamdată atâta.

Revista politică.

Sibiu, în 1 August.

Înainte de a trece la cronica evenimentelor, comunicăm cetitorilor, că articolul reprodus de noi în fruntea numărului trecut, după o foaie din București, a apărut mai întâi în „Journal des Debats“, unul dintre zărele cele mai de frunte din Franța. Aceasta pentru orientarea cetitorilor și spre știința acestora, că pe lângă toate fanfaronadele maghiare, cu tendința de a seduce opiniunea publică în străinătate, lumina începe a se face asupra stărilor noastre și așa nu credem a ne înșela, dacă vom dice, că și în afacerile noastre politice va fi normativ adevărul depus în proverbul românului: *Urma va alege.*

În Budapesta, dacă putem da creșterea scriilor răspândite de biroul de corespondență, populațiunea ar fi mai liniștită. Măsurile polițiene însă, care s'au luat de Sâmbătă încoace, dovedesc, că turburările încă nu sunt suprimate cu desăvârșire. Căpitanatul superior din Budapesta a publicat Sâmbătă o provocare, prin care populațiunea este îndrumată a încuia porțile caselor la 7 oare seara, pentru ca turburătorii, fiind urmăriți, se nu se mai poată retrage prin curți dinaintea poliției și miliției. Și bărbații de încredere ai partidei sociale revoluționare au publicat o declarațiune, prin care declină dela sine ori ce amestec sau comuniune cu escendenții din sêrile din urmă. „N. fr. Presse“ susține, că escesele din Budapesta sunt organizate și că acestea vor face pe Ungaria, cărei îi place a rivalisa, în privința maturității politice cu Englitera, responsabilă de toate câte se întâmplă.

Dela Agram se scrie, că directorul de finance David a aflat cu cale a introduce tocmai acum firmele autorităților comune financiare cu inscripțiune maghiară. Acestea stau pregătite de trei ani. Temerea, că vor produce agitațiune în poporul croat a făcut ca să nu vadă lumina zilei până în timpul de față. Fiind acum banul Croației, primarul cetății Agram absent, ear studenții cea mai mare parte duși în vacanție, directorul de finance a cugetat, că acuma ar fi timpul de a deschide limbei maghiare calea la glorie și în regatul croat. Este întrebarea cât de mult vor atârna firmele din cestiune acolo unde sunt acum aședate.

Comentarele oficioase despre întâlnirea împăraților nu sunt toate de o potrivă. O epistolă din Viena publicată în „Kreutz Ztg.“ din Berlin afirmă, că până acum n'au avut loc nici un fel de turburare a relațiilor dintre Germania și Austria. „Post“ din Berlin nu vrea să știe, că cu ocaziunea întâlnirii împăraților din anul acesta s'ar fi negociat despre înnoirea alianței austro-germane. Este speranță, că alianța va rămânea în valoare și după 1884. Speranța aceasta însă este foarte subțirică, dacă nego-

țierile nu vor mai avea loc, de oare ce nu se poate cugeta înnoirea unei alianțe fără de negocieri.

Este probabil, că Germania, vedând cele ce se întâmplă în monarchia austro ungară, va sta în chibzuri. Articolul din „Național Ztg.“ despre care amintirăm cu altă ocaziune, este semn învederat despre indoiala stărilor normative din Berlin. Acolo, cel puțin așa afirmă, diare considerabile, voesc sincer susținerea alianței cu Austria. Însă acolo se întreabă oamenii în fiecare zi, dacă este cu puțință ca într'o Austrie, unde slavii sunt deasupra, poate fi alianță onestă cu Germania. În Berlin mai vor, nu numai amiciția Austriei, ci și pacea cu Rusia, pacea preste tot, fiindcă pentru susținerea ei s'a încheiat alianța. În Berlin este din acelaș motiv condamnată sprigirea tendențelor polone, cari prea ușor pot provoca nemulțămirea concetățenilor din monarchie și susceptibilitățile împărățiilor Germaniei și Rusiei odată. „Morning post“ ilustrează mai bine situațiunea, dacă afirmă, că acum cu ocaziunea întâlnirii împăraților, împăratul Wilhelm a stăruit pentru primirea Rusiei în alianță. Împregiurarea, că în Berlin se publică un ordin, conform căruia se vor întări garnisoanele germane din vecinătatea Rusiei, nu alterează cele de mai sus, de oare ce este știut, că Germania, mișcările cele serioase militare din interiorul seu nici odată nu le atârna de limba clopotului.

Și Viena ș'a avut demonstrațiunea sa Vineri seara. Demonstrațiunea aceasta însă n'a fost esces antisemitic, ca cele din Ungaria. Energia poliției din Viena și a miliției luate într'ajutoriu a pus capet mișcării.

„Standard“, foaia, care de un timp încoace se află în relațiuni bune cu oficiul de esterne din Viena, a afirmat, că conferența dunăreană se va întruni în 25 August nou pentru ca să ratifice tratul dunărean. Cu ocaziunea aceasta dicea numitul diar va fi chemată și România la ratificare. „Românul“ desminte și declară scirea de falsă. „Köln. Zeitung“ susține întrunirea conferenței; de altă parte însă primesce dela Dunărea de jos scirea, că între România și Austria există în cestiunea Dunărei aceeași neînțelegere, care au existat și mainainte. Ce vor face reprezentanții puterilor la întrunirea cea mai de aproape în cestiunea Dunărei nu se știe. „N. fr. Presse“ e de părere, că vor rămânea toate cum au fost.

Căsătoria între principele Petru Caraghiorghevi și princessa Zorca din Muntenegru a avut loc eri în Cetinie — După cununia cea strălucită a urmat un prânz sêrbătoresc, căruia au premers gratulațiunile. După prânz nou căsătoriții au plecat la Paris.

Scirile din Spania sunt liniscitoare, cel puțin așa asigură oficiioasele.

Românii din Epiro-Tesalia.

Cetim în „Națiunea“:

Un amic din Ianina, iubitor de români, binevoind a ne scrie despre satele din munții Pindului, care s'au anecat la Grecia, în urma tractatului dela Berlin, credem de folos a comunica cetitorilor nostri științele următoare estrase din această scrisoare:

Pe ambele coaste ale muntelui Pindu, într'o lungime de mai bine de 150 kilometri cu începere dela orașelul românesc Samarina situat lângă Smolcu, unul din cele mai înalte virfuri ale acestui șir de

munți până la hotărțile greco-turcesci înainte de anecșarea Tesaliei, sunt șapte-zeci de sate mari și orașele locuite numai de români, cari formează o populațiune română de preste 150,000 suflete, populațiune compactă și omogenă; pentru că cel mai mic sat românesc dintre aceste 70 are minimum 1000 de locuitori, pe cât timp cele mari și orașele, precum bună-oară sunt Samarina, Minciu (Mețova) etc., au o populațiune esclusiv românească de 10,000 până la 15,000 de suflete.

Afară de această populațiune compactă a poporului român din sus dișele 70 de sate mari și orașele, cari vorbesc toți una și aceeași limbă și au același datine și moravuri, fără a exista într'ensele nici o familie măcar de altă origine ori de alt cult, mai sunt și alți români numeroși, cari locuiesc târgurile și orașelele Epirului și ale Tesaliei, a căror populațiune este mixtă fiind compusă din musulmani, greci, români, albanzi și jidani, precum sunt orașul Larisa, capitala Tesaliei și orașelele sau târgurile Turnavu, Tricol sau Tricola, Domocu, Cardia, Fersala, Armiru, Veleștinu, Volu, Macrinița, Portaria, Aghia, Alasona, Ceariciani, etc. în Tesalia; și orasul Ianina, capitala Epirului cu orașelele Preveza, Arta Filiazli, Margariti, Paramitia etc. în Epir. Așa dar populațiunea românească a Epirului și Tesaliei nu poate fi mai puțină de 200,000 suflete. Dar ceea ce face ca poporul român din sus dișele provinciei să aibă o importanță și mai mare de cât cea numerică, este superioritatea românilor sub punctul de vedere moral și material și mai ales economic, pentru că dintre toți creștinii locuitori ai satelor Tesaliei și în cea mai mare parte a Epirului, numai românii sunt proprietari (moșneni) ai pământului satului lor natal, al patriei lor și prin urmare numai dișii dintre toată populațiunea creștină a satelor sunt adevărații locuitori și cetățeni ai țerei ce locuiesc; pe cât timp grecii din contră sunt cultivătorii unui pământ ce nu este al lor, căci satul ce locuiesc este moșia, proprietatea boerului turc sau a statului turcesc. Grecii prin urmare sunt clăcași, cari cultivă un pământ strein ceea ce îi face a pierde calitatea și avantajul de cetățeni.

Este un lucru cunoscut de toată lumea pe care nu'l pot nega nici grecii, că afară de orașele Epirului și Tesaliei, mai toate satele Epiro-Tesaliei, cum și târgurile de pe câmpiile Tesaliei precum sunt spre exemplu Zarcu, Tioți, Pălămal etc. sunt moșii ale beilor și albanezilor turci, ear grecii locuitori ai acelor sate și târguri nu sunt stăpâni nici pe casele sau cabanele în care locuiesc, fiindcă și aceste locuințe sunt proprietate a beilului turc ori albanez, după cum sunt și pământurile ce cultivă, islazurile unde și pasc vitele, oile etc. Grecii în orașe formează o minoritate slabă în comparație cu musulmanii, români, albanzii și jidanii conlocuitori ai lor. Industria locală, meseriile și artele, comerțul și profesiunile sunt în mâna românilor. Cei mai mari negustori, cari fac negoțul Turciei cu Europa și cei cari au micul comerț sunt românii mai în tot Epirul și Tesalia.

Fabricarea țesăturilor mai ales de lână din care și fac hainele mai toți locuitori țeranii din Epir și Tesalia, fără distincțiune de origine și cult este produsul manufacturei femeilor române. O imbrăcăminte de lână, care se nu fie făcută din stofă importată din Europa, pe corpul unui grec, turc, albanez din Epiro-Tesalia, este produsul industriei

— Nu l cunosc.
— Nu l'ai întrebat de nume?
— Este un italian.
— Cum îl chiamă?
— El dice că-l chiamă Giulio.
— Vrea el se între în serviciul baronului?
— Se poate.
— El are o față suspectă...
— Afi?
— Altcum nu va fi singura față suspectă din giurul baronului.

Stenson se feri de ori și ce afirmație și fața sa remase nemișcată. El nu era aplecat a începe o conversație delicată și intimă cu un om a căruia atitudine ceremonioasă părea pururea a dice: „Vorbesce-mi de ce te interesezi dta și nu, de ce me pri-vesce pe mine.“ Într'aceea, în dl Goeffle insista demonul curiosității, care nu se lasă se-l respingă.

— Italianul acesta ți-a vorbit cu puțină poli-țetă, dișe el repede.

— Așa crești? replică bătrânul cu aer indi-ferent.

— Am auzit suind scara dtale.

Fața lui trada oare-care emoție, dară el nu o esprima prin vre-o întrebare neliniscită despre aceea ce dl Goeffle a auzit.

— El te a amenințat! adause acesta.

— Cu ce? dișe Stenson, facând din umeri. Eu sunt așa bătrân...

— El a amenințat, a descoperi baronului ceva ce dta ai atâta interes a ținea ascuns.

Stenson rămase liniscit ca și când n'ar fi auzit. Dl Goeffle insista.

— Dară cine este acest Manassé, care a murit? Aceiași tăcere din partea lui Stenson, a căruia ochi impenetrabili, ficsați spre dl Goeffle, păreau a dice: „Dacă o știi, de ce me întrebi?”

— Și celalalt? replică avocatul; de celalalt ți-a vorbit?

— Dta ai ascultat, dle Goeffle? întrebă la rându lui bătrânul, pe un ton de extremă indiferență, în care dojana totuși se făcea bine simțită.

Avocatul fu intimidat; dară buna sa intenție îl reanima.

— Dta găsești surprindător, domnule Stenson, dișe el, că uimit de accentul amenințător a unui glas necunoscut, eu m'am apropiat cu intenția a-ți sări, în cas de lipsă, într'ajutor?

Stenson întinse dlui Goeffle mâna sa bătrână și încrețită redevenită rece.

— Îți mulțamesc, dișe el.

Apoi el mișcă câteva momente buzele ca un om, puțin dedat a vorbi, care vrea să-și ușureze

inima; dară el șovăi până ce dl Goeffle îi dișe pen-tru a-l încuragia:

— Scumpe domnule Stenson, dta ai un secret ce te apasă, și prin urmare stai sub lovitura unui pericol serios!

Stenson suspină și respunde laconic:

— Eu sunt om cinstit, domnule Goeffle!

— Și totuși, replică acesta vioiu, consciința dtale evlavioasă și timidă îți impută ceva!

— Ceva? dișe Stenson cu un ton de autoritate blândă, ca și când ar fi diș: „Aștept să mi-o spui.“

— Dta te temi cel puțin, replică avocatul de o răsburare a baronului?

— Ba nu, răspunde Stenson repede; eu știu ce mi-a spus medicul.

— Medicul l'a abandonat? Așa a înaintat boala sa? Eu l'am vedut ați-dimineață: mi se părea, că are încă multe zile.

— Are câte-va luni, replică Stenson, dară eu, eu am încă câți-va ani. Eu am consultat eri... Eu consult în toți anii...

— Dar așa... Dta aștepti moartea sa pentru a destăinui ceva însemnat? Dta știi doară, că lumea îl ține capabil a face se moară oamenii de care se teme? Cum gândesci în privința aceasta?

Trăsăturile lui Stenson esprimau surprindere; dară dlui Goeffle i se părea de astădată, că este o

manufacturale a poporului român din Epiro-Tesalia ori din Macedonia. Ciorapii de lână în aceste 3 provincii trebuie să iasă din lucrul de mână a femeii române. Chiar furnisorii, cari prin contract se angajează a procura ciorapi pentru ostirea și giandarmeria turcească, cumpără numai de la români. Croitoria, zidăria, zugrăvia, fabricarea de arme și de instrumente de fier, argintăria și o mulțime de alte meserii trebuincioase vieții sociale precum pâniaria, băcănia, lipscăria etc., se eceseră în mare parte la români. Medicii, profesorii, advocații, mijlocitorii, chiar și dragomanii diferitelor consulate din Epir, Tesalia și Macedonia, cei mai mulți și mai însemnați sunt români de origine. Cu un cuvânt, românii sunt cei cari plătesc cele mai mari impozite statului și ei sunt poporul cel mai inteligent și mai productiv în aceste părți ale Turciei.

Și cu toate acestea, drepturile acestui popor, care și-a păstrat naționalitatea și individualitatea atâtea secole de barbarie și pe care toate vicisitudinile și pericolele de desnaționalizare ale trecutului n'au putut să-l peară sau să-l altereze originea, caracterul, limba și moravurile sale de vechi coloni romani, au fost nesocotite și călcate în picioare tocmai în secolul al nouă-spre-zecelea, dis secol al civilizației și al luminilor, când dreptul naționalităților este înscris în codul dreptului ginților pentru că tocmai în acest secol și după ce diplomația a fost informată, că poporul român din Epiro-Tesalia, fiind superior grecilor sub toate raporturile, merită o soartă mai bună, el a fost sacrificat în modul cel mai nedrept și mai nelogic de cruda diplomație, care pentru interese și calcule politice a desmembrat poporul român, deslipindu-l din această compactă și cogenă populație românească de peste 200,000 suflete din Epiro-Tesalia, o mare parte ca să o facă olocaust cauzei și statului grecesc, prin faptul aneșării la Grecia a unei părți însemnate din teritoriul ocupat de sus și de jos populație românească. Românii, ale căror sate și orașele s'au aneșat Greciei, sunt condamnați la desnaționalizare și la absorbire de elementul grecesc; pentru că Grecii persecuta limba și școala română chiar în statul turcesc, cu cât mai mult vor opri ei acum limba română în propriul lor stat, unde românii pe lângă pedecile ce li se vor face pentru învățarea limbei lor materne în școală, vor fi siliți din cauza poziției ce li s'a creat de a fi supuși și cetățeni ai statului grecesc, să învețe limba statului și se neglijeze nu numai cultivarea, ci și conservarea limbei lor străbune în sinul familiei, precum au conservat-o până acum.

Eată lista celor 70 de sate și orașele românești, din cari cele aflate pe teritoriul Tasiliei cedat Greciei poartă semnul crucii +

1. Furca; 2. Armata; 3. Breaza; 4. Păzi; 5. Paliosele; 6. Samarina; 7. Smixe; 8. Abele; 9. Pirovule; 10. Turia (Crania pe grecesce); 11. Băeasa (Vuvusa—); 12. Laca (Laista—); 13. Lesnița; 14. Paliohore; 15. Dabrinova; 16. Macrini; 17. Cerneșu ori Șesu; 18. Floru; 19. Grebeniți; 20. Trestenicu; 21. Drăgaili; 22. Doliani; 23. Minciu (Mețova); 24. Ameru (Milia pe grecesce); 26. Vutanos; 27. Siracu; 28. Medie; +29. Calari (Calaritis pe grecesce); +30. Paliohore; +31. Mațuche; +32. Mălăcași; +33. Cuțofleani; +34. Ciorarni; +35. Paltenu; +36. Generazi; +37. Sturza; +38. Hârziarli; +39. Haliche; +40. Scineasa; +41. Coture; +42. Libența; +43. Viliceani; +44. Doliani; +45. Cornu (Crania pe grecesce); +36. Dragoviște; +47. Ameru (Pales-

Milia pe grecesce); +48. Gărdiche; +49. Giurgea; +50. Muciara; +51. Orgili (Tifloseli pe grecesce); +52. Camniani; +53. Pira; +54. Deși; +55. Vitricu; +56. Pertule; +57. Cuteana; +58. Perniacu de jos; +59. Perniacu de sus; +60. Aivani; +61. Paliohore; +62. Drauște; +63. Calogreani; +64. Clinova; +65. Nevode; +66. Gudovasda; +67. Costeana (Castania pe grecesce); +68. Burunicu; +69. Coeli; +70. Lujesci.

Precum se vede și în tabloul de mai sus, din sus și de jos 70 de sate românești 42 au trecut în Grecia sau mai bine zicând un district pe deplin românesc, acela al Aspropotamului, locuit numai de români, a fost sacrificat pentru mărirea teritoriului și populației statului grecesc, cu toate protestările ce au făcut românii din Epiro-Tesalia și din Macedonia în contra acestui jaf al averii celei mai sacre și mai prețioase a unui popor plin de viață.

(Va urma.)

Scrisori din Italia.

Correspondența particulară a „TELEGRAFULUI“.

Cutremurul din Casamicciola

Neapoli, 31 Iulie d'ineasta.

Eri fură completate forțele militare pentru desgroparea victimelor cutremurului. Numărul soldaților și lucrătorilor trece peste 4000. Trebuie să mărturisim însă, fără a acuza pe nimeni, că ele au ajuns prea târziu. Tocmai 12 oare după desastru de abia debarcase acolo o companie de sapeuri; astfel, că mulți vor fi murit sub ziduri din cauza lipsei de ajutoare repezi.

O constatăm, însă nu acuzăm pe nimeni. Trupele se aflau toate la exercițiu de tir afară din Neapoli, tocmai la Bagnoli, și ceea ce s'ar fi putut face până la venirea lor, ca chemarea tuturor pompierilor și carabinieriilor, ca cererea de lucrători și ingineri dela Societatea Meridională și Romană a drumurilor nu s'a făcut și ori cine poate înțelege cauza.

Imensitatea desastrelor a făcut pe toți să piardă capul. Bunăvoința, curajul, abnegațiunea, eroismul, nu lipsesc și n'au lipsit; dar metoda, ordinea, direcțiunea au lipsit și lipsesc și azi. Toți lucrează până cad de oboseală, dar folosul nu e mare pentru că disordinea și confuziunea domnesc pretutindeni.

Am văzut soldați cădând fără suflare, din cauza insolățiunii și a putoarei eșite din cadavrele în complectă putrefacțiune; cu toate acestea, bieții tineri lucrează cu ardore câte 15 oare pe zi. Ei merită toată lauda și victimele nu le pot fi decât prea recunoscătoare.

Eri din nou am fost la Casamicciola; am debarcat la 11 oare ameași. Piața Marinei era acoperită de răniți, care se svêrcoleau în durerile cele mai atroce. Doctorii trimiși din Neapoli lucrează neconținut; fie care operează în medie 10 amputațiuni pe zi. Spectacolul sfâșie inima. Alături cu răniții stau cadavrele diforme, oribile, cari asceaptă pe rude sau părinți pentru a fi recunoscute și înmormântate.

Împreună cu un alt coleg, am cutrierat toată Casamicciola. Era un trist peregrinagiu printre groasnicele ecatombe. Oroarea și desgustul ne sdrobeau. Nu mai era ziua de 29 Iulie, nu se mai audeau strigătele de ajutor ale celor de sub ruine, peste care vëlul morții a apăsât 36 oare; nu mai erau răniți, cari inspirau pietatea și readuceau veselia în inima celor ce-i credeau perduți. Azi, la fie care pas se vedeau decimi de cadavre, și pela otele câte 30—40 la un loc. Ele erau mutilate, diformate, sdrobite;

— El a lăsat pe cumnată-sa să moară de foame!

— Dară, când a iscălit o declarație relativă la graviditatea sa, fost-a ea silită?

— Ea a iscălit de voie bună, nesilită de nimeni. . . Eu am fost de față; și eu am iscălit.

— Ce s'a făcut cu trupul ei? S'a lăpădat cânilor?

— O! Doamne! N'am fost eu aci? El s'a înmormântat cu toată cinstea bisericească.

— Prin dta?

— Cu mâinile mele proprii! . . . Dară ciudat mai esci dta! Dă-mi cutia!

— Te indoesci de jurământul meu?

— Ba nu, replică bătrânul, ține-o și nu mă mai întreba. . .

El strinse încă o dată mâna dlui Goeffle, se apropia de sobă, și redeveni în realitate sau înadins surd cu desăvârșire. Dl Goeffle, spre a-l distra, și în speranța de a-i mai scoate în urmă vre o câteva cuvinte, cerca a-i vorbi de procesul principal, despre care vorbise dimineața cu baronul.

(Va urma.)

erau negre și din ele curgeau picături negre, păreau unse cu păcură. Mulțime de cadavre trecuseră deja în cea mai complectă stare de putrefacțiune, aerul era totalmente infectat și o nouă nenorocire, o teribilă pestilență amenința sermana insulă. Și cu toate acestea bravii soldați lucrează, lucrează cu eroism.

Până azi dimineață s'au scos de sub ruine aproape 300 răniți, cari dau multă speranță de vindecare. Ei sunt transportați la Neapoli, unde doctori și civili, aristocrați și burghesi, preoți și profani se întrec ale da toate îngrigirile necesare.

Sfârșindu-se fașele și păharele, s'au luat din ordinul Monsignorului Lan-Felice perdelele și cupele dela biserica Pellegrini. Chiar biserica s'a transformat în spital și peste 60 răniți primesc îngrigirile în acest mare locaș.

În același timp, cu o grabă esemplară s'au transformat în spital gigantul Granilli și s'au deschis porțile dela Recluserio. Dormitoriul din Porto încă primesce copii răniți și toate spitalele civile și militare din Neapoli.

Serviciul de transport îl fac peste 13 vapoare oferite gratis de societățile „Florio Bubattino“, „Manzi“ și „Procida-Ischia“, și patru cuirasate înarmate din ordinul ministrului de resboiu pentru acest scop. Ele sânt: Washington, Esploratore, Teribile și Citta di Genova.

Toate vapoarele fac pe zi câte 2—3 voiagiuri, transportând răniți, morți, pâne, carne, ghiață, calce și acid fenic, etc.

Serviciul, atât al vapoarelor cât și al autorităților transportate în Casamicciola, sânt acum foarte regulate; dar, încă odată, confuziunea domnesc pretutindeni, și aceasta adauge la numărul deja mare al victimelor.

Afară de Casamicciola, a cărei populațiune de 4500 locuitori adăogată la numărul străinilor veniți pentru băi, se urcă la numărul de 6000, s'au mai distrus Lacco Ameno cu 1800 locuitori, Forio d'Ischia cu 7500 locuitori, Serrafontona, Barano, Pansa etc. mici comune din prejurul Casamiccioliei. Se calculează până acum 500 răniți și vre-o 6000 morți; numărul celor din urmă, însă poate fi mult mai mare. Numai la Casamicciola numărul s'ar ridica la enorma cifră de 5000; la Forio d'Ischia, apoi, s'au desgropat numai până acum peste 700.

În tot cazul, e o devastațiune îngrozitoare, ne mai poimintă după Lisabona.

Guvernul, comitetele județene, consiliile comunale, diarele, persoane private din Italia, Germania, Austria, Franca, Anglia, pretutindeni deschid subscripțiuni în favoarea victimelor.

Nu s'ar pute forma și în România nescce astfel de sfinte ajutoare?

La otelul Piccola Sentinella, unul din cele mai mari și mai aristocratice și așezat în cea mai încântătoare pozițiune pe vârful dealului, erau peste 40 persoane din înalta clasă italiană și străină.

În seara desastrelor, cea mai splendidă din câte s'au văzut la Casamicciola, vre-o 6 persoane erau în salonul de joc, altele în sala de fumat și vre-o 20 în salonul de musică.

În cel de al doilea, contele Martorana depinge pe o fârfurie figura unui preot care vorbea cu insularii, și ceilalți priveau la lucrarea lui.

În salonul de musică domnișoara Tuputti cântase un marș funebru de Chopin și în momentul sinistrului un pianist englez, care până atunci nu voise a cânta, esecută „la Rapsodie Hongroise“ de Liszt.

Toți fură acoperiți de ruine și printre victime se afla și frumoasa Giulia, sora lui Ludovic Legardi. El era tocmai în vale, la Marină. După desastru, în mijlocul întunerecului și al norilor de pulbere, printre ruinele spăimântătoare, printre cadavre și răniți cari strigau ajutor cu un curaj eroic, sui muntele până la Piccola Sentinella.

Pronunția, urlă numele drăgălașei sale surori și responsul fu gemetele lugubre ale celor ce stau sub didurile cădute. Atunci, cu activitate febrilă, cu o forță gigantică ce îi da starea de desperare în care se afla, se puse a sgăria pământul cu unghiile.

Căutând pe sora sa, el lucră singur până la ziua și numai cu mâinile salvă unspre-zece din cei ce erau în saloanele de joc și de fumat. Numai pe sora sa nu o găsi.

Cu ochii injectați de sânge, gura plină de spume de turbare, el ridică atunci pumnii amenințători la cer și pentru ultima oară cu un răget de fiară sêlbatecă, strigă: „Guilietta Guilietta ma dove si tu?“ Un suspin înăbușit, o melodie sutocată ajunse la auzul lui. Era Giulia, care pentru ultima oară îi răspundea de sub îngrozitoarele ruine: „Ludovico, fratellino mio amato, addio, addio!“ (Va urma.)

Varietăți.

* Majestatea Sa împăratul și regele va pleca în 1 Septembrie n. la Timișoara, pentru ca să fie de față la manevrele de acolo.

* Împăratul Germaniei a plecat dela Ischl în 9 August n. În 10 a sosit la stațiunea Gross-

surprindere silită și de pură conveniență, căci o frică tainică urmă pe vechute. Stenson era capabil a se reține de nu a simula.

— Stenson, fi dișe advocatul cu energia sincerității, prințindul de amândouă mâinile, eu îți repetez: un secret te apasă. Încredințază-te mie, ca unui amic, și contează spre mine, dacă este vorba de a îndrepta vre-o nedreptate.

Stenson șovăi câte-va momente; apoi, deschidând în grabă o lădiță a biroului său, a cărei cheie o scoase din buzunar, el arătă dlui Goeffle o cutie mică pecetluită, dîcându-i:

— Parola dtale de onoare?

— Ți-o dau.

— Pe sfânta biblie?

— Pe sfânta Biblie! . . . Ei bine?

— Ei bine! . . . dacă mor eu înaintea lui . . . deschide cetesce și fă . . . când voiu fi mort!

Dl Goeffle privi cutia; el vădu pe ea numele și adresa sa.

— Dta ai gândit la mine pentru depositul acesta? dișe el. Îți mulțămesc, amice; însă dacă viața dtale este amenințată de ce nu spui tot. Vești, scumpe domnule Stenson, eu încep a înțelege . . . Baronul . . .

Stenson făcu semn, că nu voieste să răspundă. Goeffle urmă totuși:

beeren de unde a plecat îndată cu trăsura la castelul Babelsberg de lângă Potsdam.

* (Personalie) Dl LMC în pensie, David Ghiurici de Vitézszokolgrada este înaintat la demnitatea de baron pe baza distincţiunii de comandator al ordinului împărătesc-austriac-leopoldin.

* (Convocare) Domnii membri ai comitetului Reuniunii învăţătoreşti din districtul Sibiului sunt prin aceasta convocaţi la o şedinţă ordinară, ce se va ţine Marţi, la 9/21 August în locuinţa prezidiului. Sibiul, 31 Iulie 1883.

Prezidiul Reuniunii. Simeon Popescu m. p.

* (Provocare) Prezidenţii despărţimentelor apartinătoare Reuniunii învăţătoreşti din districtul Sibiului, sunt prin aceasta provocaţi a aşterne acestui prezidiu până cel mult în 8 August a. c. rapoartele generale despre activitatea despărţimentelor din anul expirat, conform prescrierilor § 29 din Statute.

Sibiul, 31 Iulie 1883.

Prezidiul Reuniunii. Simeon Popescu m. p.

* (Provocare) Comisiunile didactice alese în adunarea generală a Reuniunii învăţătoreşti din districtul Sibiului ținută în anul trecut, și avizate despre alegerea lor cu datul de 22 Octombrie 1882 Nr. 8. sunt provocate a prezenta prezidiului Reuniunii lucrările lor până în 8 August a. c. spre a le aşterne adunării generale.

Sibiul 31 Iulie 1883.

Prezidiul Reuniunii. Simeon Popescu m. p.

* (Dela Sinaia.) Cetim, că primarul din Braşov de Brennerberg în 7 August n., a fost pri-

mit în audienţă de regele și de regina României. — Regina adună plante pentru secţiunea botanică a muzeului național, ce are să se înfiinţeze. Regina este însoțită la excursiunile aceste de profesorul institutului zoologic din Neapole Dorn.

* (Esercitiu.) Elevii cadeți de aici au plecat ieri la 5 oare dimineața, spre a se deprinde în marșuri, preste Cașolț la Avrig. Astăzi se vor întoarce.

* (Șovinism și ignoranță) Oficiului celui de frunte al guvernului unguresc, tipărit în limba maghiară, diarului din Budapesta, „Nemzet“, i se „scrie“ (vorbă să fie): „Consistoriul greco-catolic din Sibiul a declarat războiul de exterminare scoalelor poporale, înființate (!) de ministrul de culte și de instrucțiune publică cu multe jertfe și provoacă deade dreptul ca să se elimineze dintrânsel limba maghiară ca limbă de instrucțiune. Mai importantă este organizațiunea inteligenței române cu privire la restaurațiunea funcționarilor ce are să fie. Din Deva s'au trimis provocări cu subscrierea protopresbiterului greco-catolic Papiu și a advocaților Secula și Hosszu, în cari li se spune adresaților să nu se oblige cu votul, până nu vor căpăta dela comitetul central lista candidaților. Subscriitorii provocării sunt matadorii casinei române din Deva. Ignoranța și maliția „patriotică“ s'au sărutat în coloanele „atotsciutoriului“ oficios, care se vede a nu cunoaște referențele țerii, pe care desigur, că și el o numește scumpa sa patrie.

* (Cale ferată prin Turnu-roșu.) Să pare, că în fine totuși se va împlini și vechia și justa dorință a Sibiului și a locuitorilor din întreg districtul său de a eși din această stradă întundată, a câștiga adevă cale ferată prin Turnu-roșu. Ramura din linia principală până la Râmnicu-Vâlci în

România este decisă de doi ani ca să se facă și peste 1 an va fi gata. De acolo până în Turnu-roșu nu e vre-o distanță de spăriat. Dela Sibiul până la fruntărie planurile sunt gata de mai mulți ani. Duminecă în 5 August a mai fost earăși o comisiune cu ingineri în Turnu-roșu. Resultatul noavelor negoțieri se va cunoaște mai târziu. „Resboiul“.

Loterie.

Sâmbătă 11 August 1883.

Table with 5 columns: Location, and four numbers. Viena: 32, 76, 7, 20, 72. Timișoara: 84, 69, 71, 81, 59.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11 August n. 1883.

Table with 3 columns: Item, Viena, B-pesta. Includes items like Renta de aur ung. de 6%, Renta de aur ung. de 4%, etc.

Nr. 3024. Scol. [466] 3-3

Spre conferirea următoarelor stipendii din fundațiunile archidiecesei gr. or. române a Transilvaniei, anume:

- 1. două stipendii din fundațiunea Cologeană à 60 fl. v. a. anuali pentru elevi din scoalele medii;
2. un stipendiu din fundațiunea M. Peioviici à 60 fl. v. a. anuali pentru gimnasiști,

să scrie concurs cu termenul până 15/27 August a. c.

Concurenții au a proba cu acte oficioase, că sunt români de confesiunea greco-orientală; lipsiți de mijloacele materiali spre continuarea studiilor; deplin sănătoși, și că în semestrul ultim al anului scolastic 1882/3 au raportat din studii calcul general foarte bun.

La conferirea stipendiilor din fundațiunea Cologeană se vor preferi conform literelor fundaționali — ceteris paribus — concurenții din munții apuseni ai Transilvaniei.

Cererile instruite cu documentele relative la condițiunile de mai sus sunt a se aşterne direct la acest consistoriu. Cele neinstructe, sau întrate după termenul prefript nu se vor considera.

Sibiul, 26 Iulie 1883.

Dela consistoriul archidieceasan gr.-or.

Nr. 232 [462] 3-3

CONCURS.

Încuviințându-se așezarea unui ca pelan lângă neputinciosul preot din Berghin și filia Colibi ca parochiă de clasa a III prin preînaltul ordin consistorial din 14 Iulie 1883 Nr. 2275 B., se scrie pentru ocuparea acestui post concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Capelanului se asigură din venitul parochiei de 400 fl. v. a. la an 200 fl. v. a.

Doritorii la acest post de capelan au ași adresa suplicile inzestrate conform legilor în vigoare cu documentele recerute oficiului protopresbiteral subsemnat.

Sebeș în 21 Iulie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. În conțelegere cu comitetul parochia:

Ioan Tipeiu m. p. protopresbiter,

Nr. 632 [460] 3-3

CONCURS.

Se scrie concurs pentru unul eventual două stipendii de câte 200 fl. pentru tineri din classa industrișilor din fundul regiu și în locul prim pentru cei din fostele scaune Mercurea și Nocrichiu, sau și din alte locuri. Ei trebuie după puțină se fie absolvat un gimnasiu inferior, sau o classă reală inferioară, la tot cazul inse se fie absolvat una dintre scoalele industriale susținute de universitatea săsească și încă cu bun succes, și să se oblige, că spre perfecționarea lor teoretică și practică vor petrece un an în streinătate adevă afară de monarhia austro-ungară.

Condițiunile concursului afară de cele înșirate mai sunt:

- a) Testimoniile scolastice cu calculi buni.
b) Testimoniu de sărăcie.

Jumătate din stipendii se plătesce îndată la consignare, jumătate după 6 luni.

Stipendiații vor avea a produce la cererea pentru a doua rată din stipendiu:

Testimoniile despre lucrul lor, și un scurt raport despre timpul întrebuințat, locul unde sunt aplicați și esperințele industriale câștigate.

Un asemenea au a face stipendiații și după întoarcerea lor în patrie. Petițiunea de concurs bine instruită este a se ascerne cel mult până în 15 Septembrie, a. c.

Sibiul, 1 August. 1883.

Oficiul central al universității săsesci.

Nr. 196 [453] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătorești dela scoala centrală gr. or. din comuna „Poiana“ protopresbiteratul Geoagiului I. se deschide concurs cu termen până la 15 August a. c.

Emolumentele sunt 200 v. a. salariu anual, quartir gratuit și 6 orgii lemne de foc.

Petițiunile concursuale, instruite conform legilor din vigoare, sunt a se adresa oficiului protopresbiteral gr. o. al tractului Geoagiului I. în Hondol.

Hondol, 12 Iulie, 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial concernente. Vasiliu Pipoș m. p., protopresbiter

Nr. 2947 B. [457] 3-3

CONCURS.

Devenind în vacanță două stipendii de stat à 500 fl. destinate pentru calificațiunea mai înaltă a clericilor din archidieceasa gr. or. română a Transilvaniei la vre-o universitate, — pentru conferirea lor să scrie prin aceasta concurs cu termenul până la 18/30 August a. c.

La aceste stipendii pot concurge numai elevi absoluți din cursul pedagogico-teologic din Sibiul, cari sunt tot deodată absoluți de gimnasiu cu esamen de maturitate.

Concurenții au a subterne la consistoriul archidieceasan până la termenul arătat suplicile lor instruite cu atestat de botez, cu atestatele scolare necesare, adevă: cu atestat de maturitate și absolutoriu clerical, apoi cu atestat dela medic, că sunt sănătoși deplin, cu un revers, că după absolvire vor intra în servițiul bisericeii noastre, și în fine au a arăta universitatea, la care voiesc ași face studiile.

Din ședința consistoriului archidieceasan ținută în Sibiul la 21 Iulie 1883.

Nicolau Popea m. p., vicariu arhiepiscopesc.

Nr. 178. [458] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa a III Hurez în protopresbiteratul Făgărașului, devenită vacantă prin reposarea parochului, se deschide concurs cu termen de 30 de zile, dela publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: venitele stolarii dela 84 familii, folosirea cimiteriului și de fie care familie câte una și de lucru cu palma, care toate computeate după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă dau suma de 228 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa postul acesta, vor ave ași aşterne petițiunile sale subscrisului oficiu protopresbiteral instruite cu documentele recerute de statutul organic și regulamentul pentru parochii până la termenul sus arătat.

Făgăraș, 28 Iunie, 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial. Petru Popescu m. p., protopresbiter.

Nr. 157. [464] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa a III-a Osoiu, devenită vacantă prin moartea parochului Vasiliu Popp, se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

- a) locuința liberă în casa parochială cu 2 încăperi și o tindă, precum și toate edificiile economice necesari unui econom, computeate la an 20 fl. v. a.;
b) usufructuarea porțiunii canonice, pe care comuna bisericească o plătesce de toate dările, constatătoare din 8 jugere 1595 □° arătură, 6 jugere 480 □° fânaș, 1 juger 1325 □° pășune și 2 jugere 380 □° neproductiv cu venit curat la an 100 fl. v. a.;
c) birul preoțesc dela 70 familii à una merță mică (16 cupe) per 1 fl. 70 fl. v. a.;
d) tot dela atâtea familii câte 1 și de lucru sau 40 cr. = 28 fl. v. a.;
e) venitul stolar socotit după calculul de mijloc = 32 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această stațiune sunt avisați, suplicile lor de concurs instruite cu documentele prescise de statutul organic și de regulamentul pentru parochii, ale aşterne până în termenul memorat, subscrisului oficiu protopresbiteral în Giurgești posta ultimă Reteag (Retteg).

Oficiul protopresbiteral gr.-orient. al tractului Dejului.

C. Giurgești la 30 Iunie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial. Constantin Bodea m. p., administr. protopresbiteral.

Cursul scolastic pentru moșit.

În urma emisului înaltului ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de iarnă se deschide cursul învățământului de cinci luni la institutul reg. ung. de moșit în Sibiul în 1. Octomvre c. n. 1883. Primirea la acest curs va ave loc dela 1-8 Octomvre în localitatea scoalei din Strada morii (Mühlgasse) Nr. 25 pe lângă producerea atestatului de Botez și de moralitate.

Sibiul, 26 Iunie nou 1883.

[456] 2-3 Direcțiunea.